

## ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ.

Ὁ Ἀγαθόπουλος λέγει εἰς τὴν Ἀγαθοπούλινα του :  
 — Καυμένη ἔχασα εἰς τὴν Ὁδὸν Σταδίου ἓνα πέντε κ' ἐζήντα.  
 — Ἀχ ! δός μου το καὶ θ' ἀγοράσω κάτι.

Κύριος ἐζητεῖ νὰ διδάξῃ εἰς Κυρίαν τὰ πρῶτα μαθήματα τῆς κολυμβητικῆς :

— Πρῶτα τῆς λέγει ἀνοίξε τὰ χέρια σου.  
 — Τ' ἀνοίξα . . . Ἐπειτα.  
 — Ἐπειτα ; Ἐπειτα ; . . . Πέσε ἐπάνω μου.  
 Ἡ σκηνὴ δὲν ἐγένετο ἐντὸς τῆς θαλάσσης.

Γέρων στρυφνὸς ἐγειρόμενος λίαν πρῶτ' ἀπαιτεῖ νὰ ἐξυπνήσῃ καὶ ἡ Δουλοινέα του, ὅπως συμπίωσι τὸν καφέν.  
 Ἀλλ' ἡ Δουλοινέα νέα ἐζητεῖ νὰ σηκωθῇ μὲ πάρεϊας χορτασμένης ἀπὸ ὕπνον.

Ἀπελπιζομένη ἀπὸ τὰς παρακελεύσεις τοῦ γεροντίου τῆς :  
 — Πιὲ τὸν καφέ σου μὲ τὴ δοῦλα.  
 Ἀλλ' ὁ γέρων ἐτοιμολόγος καὶ Κρήτης :  
 — Διαλὲ τὰ πεθαμένους σου, ἡ δοῦλά μου φορεῖ 40 δραχμῶν, καπέλο ;

Τὸ ἄκρον ἄωτον τῆς ἀμοιβαιότητος :  
 Νὰ παίρνης ἄσχημον, ἀλλὰ πλουσίαν γυναῖκα ἥτις νὰ εἴε διατηρῇ, ὥστε νὰ δύνασαι νὰ διατηρῇς ἄλλην ὥραϊαν, ἀλλὰ πτωχήν.

Μεταξὺ ἐραστῶν ὁμιλοῦντων περὶ διαφόρων ἀναμνήσεων τῶν ἐρωμένων τῶν :

— Ἐγὼ τῆς φυλάω τὰ μαλλιά.  
 — Κ' ἐγὼ τῆς φιλάω τὰ μαλλιά, μὰ μὲ ἰώτα.

Σπουδαία ἀφορμὴ κρατήσεως καθ' ὁδὸν ὑπὸ φίλου σου :

— Πῶς ἔχεις ;  
 — Καλῶς.  
 — Ἐσύ ;  
 — Καλῶς.  
 — Ποῦ πηγαίνεις ;  
 — Κατ' ἐκεί.  
 — Ἐσύ ;  
 — Κατ' ἐδῶ.

Ξενικὴ τις λίμα ἐν τῷ Ξενοδοχείῳ τῆς Ἀττικῆς ζητοῦσα νὰ πῇ ἡ Γερουσία ἔλεγεν : ἡ Γερῇ οὐσία.

Ἐν τῷ Ζυθοπωλείῳ τοῦ κ. Φίξ :  
 Ὁ πίνων. Σὰν πολὺ φρέσκια μοῦ φαίνεται.  
 Ὁ ὑπηρέτης. Πῶς ! εἶναι παραγενωμένη.  
 Ὁ πίνων. Δηλαδή ξυνή.  
 Ὁ ὑπηρέτης. Μὰ ὄχι φρέσκια.

Ἐρκίζετο εἰς φίλον του φίλοινος ὅτι δὲν θὰ μεταπιῇ.  
 Ὅταν μίαν ἡμέραν ὦρθη πάλιν ἐγκέριος :  
 — Μὰ δὲν σοῦ τῶπα ; λέγει· ἔχω κηρύξει τοῦ κρασιοῦ πόλεμον ἐξοντώσεως.

## ΑΛΕΞΙΛΙΜΑ.

Δεῖ νὰ γλυτόνης ἀπὸ τὴν ἀηδὴ λίμαν τοῦ κ. Δεληγιάννης.  
 — Νὰ μὴν τοῦ δίνης σομάδα.

Δεῖ νὰ σωθῇς ἀπὸ τὰς φλάν· φλάν· φλάν τοῦ κ. Μεσσηνέζη :

— Νὰ παύσῃ νὰ τὸν ἐπαινῇ ἡ Ἐφημερίς.  
 Δεῖ νὰ μὴν ἀκούῃς πλέον μετ' ἀποστροφῆς τὰς περὶ τιμιότητός του καὶ δὲν συμμαζεύεται ἀποστροφῆς τοῦ κ. Κουμουνδούρου :

— Νὰ τὸν πείσης ὅτι οὔτε ὡς ὑπουργὸς δὲν θὰ ἔλθῃ πλέον εἰς τὴν ἐξουσίαν.

Δεῖ νὰ λυτρωθῇς ἀπὸ τὰ χρεμετίσματα τοῦ κ. Δημητρακάκη.

— Ν' ἀφαιρέσῃς ἀπὸ τοῦ ἀλφαβήτου τὰ στοιχεῖα **Χ, ρ, α, π**.

Δεῖ ν' ἀπαλλαγῇς ἀπὸ τοῦς μυκηθμοὺς τοῦ Μυκωνίου νὰ τοῦ δώσῃς νὰ δαγκάνῃ εἰς τὸ στόμα ἓνα ὀκάρικο.

\*  
\* \*

Ἐν ἡ περιπτώσει καὶ ἄνευ σομάδας ἐξακολουθῇ νὰ ἀντικρούῃ τὸν ἐκ Μεσολογγίου βουλευτὴν ὁ κ. Δεληγιάννης, τότε δωροδόκησε τὸν κλητῆρα τῆς βουλῆς καὶ ἀντὶ σομάδας πέρασέ του μίαν λεμονάδα **Ροζέ**.

## ΘΕΑΤΡΙΚΑ.

(ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΣ.)

Ἐπὶ τέλους δὲν ἐννοοῦμεν τί μᾶς ἐνδιαιφέρουν αἱ «Μεταξύ μας» παραστάσεις αἱ ὁποῖαι δίδονται εἰς τὸν οἶκον τοῦ κ. Ἀλεξ. Σούτσου. Αἱ intimités αὐταί, περὶ τῶν ὁποίων ἀναγινώσκουμεν μακρὰς κρίσεις ἐν τῇ «Ἐφημερίδι», δὲν καταλαμβάνομεν τί θέλητρον δύνανται νὰ ἔχωσιν ἐξω τῶν τεσσάρων τοίχων τῆς οἰκίας τοῦ κ. Σούτσου.

Εἶναι τὸ ἴδιο ν' ἀρχίσουν νὰ γράφουν αἱ ἐφημερίδες ὅτι ὁ κύριος δεῖνα καὶ ἡ δεσποσύνη δεῖνα εἶχον τὴν προχθεσινὴν νύκτα ἐρωτικὴν συνέντευξιν εἰς τὸν Βοτάνικόν, τῆς σελήνης οὔσης εἰς τὸ πρῶτον αὐτῆς τέταρτον. Ὁ κύριος ἐπαιξε τὸν ρόλον τοῦ ἐν ἀκριβεῖ μελέτη τῶν κανόνων τῆς τέχνης· ἡ δεσποσύνη ὀλίγον ἐσκόνταπτεν εἰς τὴν ἀπαγγελίαν, οὐχ ἥττον καὶ αἱ γλωσσικαὶ αὐταὶ ἀτέλειαι ἀφῆσαν καλλίστας ἀναμνήσεις εἰς τὴν καρδίαν τοῦ κυρίου. Ἐν γένει πλήρης ἐπιτυχία ἔσπεψε τὴν καταβληθεῖσαν μελέτην κλάδου ὥραϊου τῆς καλλιτεχνίας.

Ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Μολιέρου ἐγίνοντο τοιαῦτα παραστάσεις εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Βασιλέως καὶ ὁ μέγας κωμικὸς ἔγραφεν ἐπὶ τούτῳ Ballets du Roi, ὡς τὰ ὀνόμαζεν.

Ἐπὶ τοῦ ἰδικοῦ μας Ὁθῶνος ἐπίσης, χρησιμεύοντων ὡς ἡθοποιῶν τοῦ κ. Ὁρφανίδου, τοῦ κ. Παγκαδῆ καὶ ἄλλων ἐμοτέχνων τῶν.

Ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ καμμία διαφορὰ μεταξὺ τῶν μοναρχῶν τῆς Γαλλίας, τοῦ ἡμετέρου Ὁθῶνος καὶ τοῦ κ. Σούτσου, τότε δύναται ἡ «Ἐφημερίς» νὰ μνημονεύῃ πάντοτε τῶν **Μεταξύ μας** αὐτῶν παραστάσεων.